

Director,
XEVI XIRGO

Subdirectors,
**DAVID GONZÁLEZ, LLUÍS MARTÍNEZ,
CARLES RIBERA**

SECCIONS:
Política, **PEPA MASÓ**; Món, **SANTI GONZÁLEZ**;
Economia, **JOAN ARMENGOL**; Opinió, **TONI
BROSA**; Societat, **CARLES SABATÉ**; Cultura, Espectacles,
JAUME VIDAL; Comunicació, **GEMMA BUSQUETS**;
Disseny, **MANEL CÁSTILLA**; Fotografia, **ROBERT RAMOS**;
Documentació, **CARME TORNÉS**; Delegada a Madrid,
MONTSE OLIVA; AVUI.CAT, **SÍLVIA BARROSO**;
President del Consell Editorial, **VICENT SANCHIS**

REDACCIÓ I SEU SOCIAL:
Tàpies, 2 - 08001 Barcelona

CENTRALETA Tel. 93 316 39 00
DISTRIBUCIÓ Tel. 972 18 64 39
ADREÇA INTERNET: <http://www.avui.cat>
SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT Tel. 972 18 64 80 - Fax: 972 18 64 40

PUBLICITAT: **HERMES COMUNICACIONS, S.A.**
Santa Eugènia, 42, 17005 Girona.
Tel.: 972 18 64 35 - Fax: 972 18 64 10 - Adreça electrònica: publicitat@avui.cat

IMPRESSIÓ: **Gráficas de Prensa Diaria. DL: B20.249-1976** DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'OJD.

A efectes del que preveu l'article 32.1 paràgraf segon de la LPI, Corporació Catalana de Comunicació SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer revistes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense comptar amb l'autorització prèvia de Corporació Catalana de Comunicació SL.

**FALTEN INSTRUMENTS PER AVALUAR
L'IMPACTE REAL DE LES POLÍTIQUES
PÚBLIQUES**

Isidre Obregon
i Josep M. Vilalta

President i soci fundador
de l'Associació Catalana
de Gestió Pública

Davant la crisi, avaluació!

En un article recent ens referíem als efectes de la crisi en el sector públic i assenyalàvem la preeminència en un sentit metafòric de les tises (conjunturals) per davant de transformacions profundes. El desconcert actual provoca que en les retallades –tal com diu un directiu públic– pesi més la destal que la microcirurgia. L'objectiu és reduir com sigui la despesa de les administracions per eixugar el dèficit públic, ara per ara sense gaires anàlisis acurades que diferenciem i prioritzem entre polítiques dels governs, o que informem del grau d'eficàcia i de qualitat de l'acció pública.

EN AQUEST CONTEXT, es fa més palesa una mancança greu del nostre sistema institucional i polític en general i de la gestió dels afers públics en particular. Es tracta de la feblesa en l'avaluació i l'anàlisi de l'impacte real de les polítiques públiques. Aquesta feblesa la trobem tant en la cultura política del país com en la manca d'ús dels instruments i dels sistemes d'avaluació en qualsevol de les seves modalitats, en la manca de tradició de les institucions a l'hora de retre comptes dels seus programes, en la por a ser avaluat,

en la pobresa del debat públic sobre els programes públics i en l'escassa exigència ciutadana pel retiment profund a l'actuació pública, o en la focalització excessiva en corruptes o debats pseudoideològics estèrils.

L'ASSOCIACIÓ CATALANA de Gestió Pública, sota el concepte de responsabilització, ha reclamat en els dos congressos catalans de gestió pública que ha organitzat (2002 i 2006) la pràctica intensiva de l'avaluació de les polítiques públiques. Sortosament, a Catalunya, des de l'any 2008 disposem d'un organisme –Ivàlua (Institut català d'avaluació de polítiques públiques)– encarregat del desenvolupament de l'avaluació de les polítiques públiques, però el camí a recórrer és immens. Moltes pràctiques que s'anomenen d'avaluació no complirien els estàndards associats a aquesta disciplina. En general, trobem estudis que donen compte de dades d'execució dels programes (pressupost, activitats, beneficiaris) però sovint sense generar informació significativa sobre els impactes reals i la seva eficiència. Els organismes de fiscalització i control molt sovint centren la seva intervenció en la comprovació de la

CARLES DE MIGUEL

“Cadascú ha de contribuir a la instal·lació d'una cultura procliu a la transparència, l'obligació de retre comptes i la responsabilització de les institucions públiques”

regularitat financera. És cert que hi ha honoroses excepcions, i que hi ha sectors més proclius que altres, però en general no és una pràctica prou estesa. En general, no se'ns ret comptes de la cobertura dels programes, ni dels seus efectes, ni de la rendibilitat econòmica, ni de les perspectives dels programes. El sector públic és un bullidor d'idees i d'experiències, però amb escassos instruments sobre l'anàlisi real d'allò que funciona.

ALGUNES RECOMANACIONS passen per fer dissenys robustos de polítiques i programes, integrar l'avaluació en el propi disseny de les polítiques i planificar el seu desenvolupament, perfeccionar els sistemes d'informació, practicar l'avaluació de polítiques públiques en qualsevol de les seves modalitats, fer la informació transparent i sotmetre-la al debat públic per contribuir així a l'aprofundiment democràtic. De fet, tenim exemples i referents amb tradició en països com els Estats Units, el Canadà o la mateixa Comissió Europea. Convé que cadascú, des de la seva responsabilitat, contribueixi a la instal·lació d'una cultura procliu a la transparència, l'obligació de retre comptes i la responsabilització de les institucions públiques, amb els recursos, els instruments i els mecanismes que ens permetin fer-ho efectiu. Ens hi juguem la solidesa del sistema de govern i la legitimitat permanent davant els ciutadans.